Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 16. februára 2012 *

„Informačná spoločnosť — Autorské právo — Internet — Poskytovateľ hostingových služieb — Spracovanie informácií uložených na internetovej platforme sociálnej siete — Zavedenie systému filtrovania týchto informácií s cieľom zabrániť sprístupneniu súborov porušujúcich autorské práva — Neexistencia všeobecnej povinnosti monitorovať ukladané informácie“

Vo veci C-360/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgicko) z 28. júna 2010 a doručený Súdnemu dvoru 19. júla 2010, ktorý súvisí s konaním:

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

proti

Netlog NV,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a D. Šváby,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM), v zastúpení: B. Michaux, F. de Visscher a F. Brison, advocaten,

— Netlog NV, v zastúpení: P. Van Eecke, advocaat,

— belgická vláda, v zastúpení: T. Materne a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: holandčina.

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Ossowski, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: A. Nijenhuis a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu:

— smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399),

— smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230),

— smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32, a korigendá Ú. v. EÚ L 195, 2004, s. 16, a Ú. v. EÚ L 195, 2007, s. 27),

— smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) a

— smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúcej sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) (ďalej len „SABAM“) a spoločnosťou Netlog NV (ďalej len „Netlog“) prevádzkujúcou internetovú platformu sociálnej siete z dôvodu odmietnutia druhej uvedenej spoločnosti zaviesť systém filtrovania informácií uložených na svojej platforme s cieľom zabrániť výmene súborov porušujúcich autorské práva.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2000/31

3 Podľa odôvodnení č. 45, 47 a 48 smernice 2000/31:

„(45) Obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov – poskytovateľov služieb, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, nemajú vplyv na možnosť vydávať príkazy rôznych druhov; takéto príkazy môžu mať najmä podobu nariadení súdov alebo správnych orgánov, ktoré požadujú ukončenie alebo predchádzanie akémukoľvek porušeniu, vrátane odstránenia nezákonných informácií alebo znemožnenia prístupu k nim.

…

(47) Členské štáty nemôžu uložiť povinnosť monitorovať poskytovateľov služieb len v súvislosti s povinnosťou všeobecnej povahy [Zákaz ukladať poskytovateľom služieb povinnosť monitorovania uložený členským štátom platí len pre povinnosti všeobecnej povahy – *neoficiálny preklad*]; to sa netýka povinností monitorovať v špecifickom prípade a najmä to nemá vplyv na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

(48) Táto smernica nemá žiadny vplyv na možnosť členských štátov požadovať od poskytovateľov služieb, ktorí ukladajú informácie poskytnuté príjemcami ich služieb na hostiteľských počítačoch, aby uplatňovali povinnosti týkajúce sa starostlivosti, ktorú je možné od nich odôvodnene očakávať a ktoré sú špecifikované vnútroštátnym právom, s cieľom odhaľovať a predchádzať určitým druhom nezákonných [protiprávnych – *neoficiálny preklad*] činností.“

4 Článok 14 smernice 2000/31 s názvom „Uloženie informácií na hostiteľskom počítači“ stanovuje:

„1. Ak sa poskytuje služba informačnej spoločnosti, ktorá pozostáva z uloženia informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služby nebol zodpovedný za informácie uložené na žiadosť príjemcu služby, pod podmienkou, že:

a) poskytovateľ nič nevie o nezákonnej [skutočne nevie o protiprávnej – *neoficiálny preklad*] činnosti alebo informáciách a čo sa týka nárokov na náhradu škody, nie je si vedomý skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o nezákonnú [protiprávnu – *neoficiálny preklad*] činnosť alebo informácie;

alebo

b) poskytovateľ, po zistení alebo uvedomení si týchto skutočností, koná promptne, aby odstránil alebo znemožnil prístup k informáciám.

2. Odsek 1 sa neuplatní, ak príjemca služby koná na základe právomoci od poskytovateľa alebo pod jeho vedením [koná pod vedením alebo dohľadom poskytovateľa – *neoficiálny preklad*].

3. Tento článok nemá vplyv na možnosť súdu alebo správneho orgánu požiadať poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov, a nemá vplyv ani na možnosť členských štátov, aby začali konanie, ktoré by nariadilo [aby zaviedli postupy upravujúce – *neoficiálny preklad*] odstránenie alebo znemožnenie prístupu k informáciám.“

5 Podľa článku 15 smernice 2000/31:

„1. Členské štáty neuložia poskytovateľom všeobecnú povinnosť pri poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahujú články 12, 13 a 14, aby monitorovali informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani všeobecnú povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú [protiprávnu – *neoficiálny preklad*] činnosť.

2. Členské štáty môžu ustanoviť povinnosť, aby poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti informovali [bezodkladne informovali – *neoficiálny preklad*] príslušné verejné orgány o údajných vykonávaných nezákonných [protiprávnych – *neoficiálny preklad*] činnostiach alebo o údajných nezákonných poskytovaných informáciách [o údajných protiprávnych informáciách poskytovaných príjemcom ich služieb – *neoficiálny preklad*], alebo povinnosť oznamovať príslušným orgánom na ich žiadosť informácie, ktoré by im umožnili identifikáciu príjemcov ich služieb, s ktorými uzatvorili dohody o uložení informácií.“

Smernica 2001/29

6 V zmysle odôvodnení č. 16 a 59 smernice 2001/29:

„(16) … Táto smernica sa má uplatňovať [má byť prebratá – *neoficiálny preklad*] v rovnakom časovom horizonte, aký je určený pre [smernicu 2000/31], keďže uvedená smernica tvorí harmonizovaný rámec princípov a opatrení, ktoré sú relevantné, *inter alia*, pre veľkú časť [určité podstatné časti – *neoficiálny preklad*] tejto smernice. Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa povinnosti [zodpovednosti – *neoficiálny preklad*] v uvedenej smernici.

…

(59) V digitálnom prostredí môžu byť služby sprostredkovateľov vo zvýšenej miere zneužívané tretími stranami na neoprávnené činnosti [tretími osobami na porušovanie práv – *neoficiálny preklad*]. V mnohých prípadoch sú práve sprostredkovatelia v najvýhodnejšej pozícii, aby takéto neoprávnené činnosti prevádzali [zásahy ukončili – *neoficiálny preklad*]. Preto bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné dostupné sankcie a opravné prostriedky, [akékoľvek iné dostupné sankcie a opravné prostriedky, ktorých sa môžu dovolávať, – *neoficiálny preklad*] nositelia práv musia mať možnosť požiadať o súdny príkaz na nápravu proti sprostredkovateľovi, ktorý vo svojej sieti realizuje porušenie práv chráneného diela alebo iného predmetu ochrany treťou stranou [treťou osobou – *neoficiálny preklad*]. Táto možnosť musí byť dostupná aj v prípadoch, keď konanie sprostredkovateľa je neprípustné podľa článku 5 [predmetom výnimky podľa článku 5 – *neoficiálny preklad*]. Podmienky a spôsoby uskutočnenia súdnych príkazov na nápravu sa ponechávajú na vnútroštátne zákony [právne predpisy – *neoficiálny preklad*] členských štátov.“

7 Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2001/29:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

8 Článok 8 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia [stanovia – *neoficiálny preklad*] primerané sankcie a opravné prostriedky vo vzťahu k porušovaniu práv a povinností ustanovených v tejto smernici a prijme [prijmú – *neoficiálny preklad*] všetky nevyhnutné opatrenia, aby sa tieto sankcie a opravné prostriedky uplatňovali. Takto ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a musia mať odrádzajúci účinok.

…

3. Členské štáty zabezpečia, aby nositelia práv mali možnosť žiadať o súdny zákaz [súdny príkaz – *neoficiálny preklad*] proti sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie strany [tretie osoby – *neoficiálny preklad*] na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva.“

Smernica 2004/48

9 Odôvodnenie č. 23 smernice 2004/48 znie:

„Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné opatrenia, postupy a dostupné prostriedky právnej nápravy, držitelia práv by mali mať možnosť podať návrh, aby súd vydal rozhodnutie [súdny príkaz – *neoficiálny preklad*] proti sprostredkovateľovi, ktorého služby využíva tretia strana [tretia osoba – *neoficiálny preklad*] na porušovanie práv držiteľa práv priemyselného vlastníctva. Podmienky a postupy súvisiace

s takými súdnymi prípadmi [súdnymi príkazmi – *neoficiálny preklad*] by mali byť ponechané na vnútroštátne právo členských štátov. Čo sa týka porušení autorského práva a jemu príbuzných práv, rozsiahla úroveň zosúladenia je už stanovená v smernici [2001/29]. Touto smernicou by preto nemal byť dotknutý článok 8 ods. 3 smernice [2001/29].“

10 V zmysle článku 2 ods. 3 smernice 2004/48:

„Touto smernicou nie sú dotknuté:

a) ustanovenia Spoločenstva upravujúce hmotnoprávne predpisy o duševnom vlastníctve, smernica 95/46/ES… alebo smernica 2000/31/ES vo všeobecnosti a najmä články 12 až 15 smernice 2000/31/ES;

…“

11 Článok 3 smernice 2004/48 stanovuje:

„1. Členské štáty stanovia opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy potrebné na zabezpečenie vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva, ktorých sa týka táto smernica. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť spravodlivé a nestranné a nesmú byť zbytočne zložité alebo nákladné alebo mať za následok príliš dlhé lehoty alebo neoprávnené prieťahy.

2. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť účinné, primerané a odradzujúce a musia sa uplatňovať takým spôsobom, aby sa predišlo vytváraniu prekážok zákonného obchodu a musia stanovovať záruky proti ich zneužívaniu.“

12 Článok 11 tretia veta smernice 2004/48 stanovuje:

„Členské štáty tiež zabezpečia, aby vlastníci práv mali možnosť navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti sprostredkovateľom, ktorých služby využíva tretia strana [tretia osoba – *neoficiálny preklad*] na porušovanie práva duševného vlastníctva; tým nie je dotknutý článok 8 ods. 3 smernice [2001/29].“

Vnútroštátne právo

13 Článok 87 ods. 1 prvý a druhý pododsek zákona z 30. júna 1994 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (*Belgisch Staatsblad* z 27. júla 1994, s. 19297), ktorým je do vnútroštátneho právneho poriadku prebratý článok 8 ods. 3 smernice 2001/29 a článok 11 smernice 2004/48, stanovuje:

„Predseda Tribunal de première instance… konštatuje porušenie autorského práva alebo práva súvisiaceho s autorským právom a uloží povinnosť ukončiť každé takéto porušenie.

Môže tiež vydať súdny príkaz ukončiť konanie smerujúci proti sprostredkovateľom, ktorých služby sú využívané tretími osobami na porušovanie autorského práva alebo práva súvisiaceho s autorským právom.“

14 Článkami 20 a 21 zákona z 11. marca 2003 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti (*Belgisch Staatsblad* zo 17. marca 2003, s. 12962) sa do vnútroštátneho práva preberajú články 14 a 15 smernice 2000/31.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

15 SABAM je zväzom kolektívnej správy práv, ktorý zastupuje autorov, skladateľov a vydavateľov hudobných diel. Na základe toho je oprávnený udeľovať súhlas tretím osobám na použitie diel, ktorých ochranu vykonáva.

16 Netlog prevádzkuje internetovú platformou sociálnej siete, na ktorej každá zaregistrovaná osoba získava vlastný priestor nazvaný „profil“, ktorý môže tento používateľ sám naplniť a ktorý je dostupný v celom svete.

17 Hlavnou funkciou tejto platformy, ktorú každodenne využívajú desiatky miliónov osôb, je vytvorenie virtuálnych komunít, v ktorých môžu tieto osoby spolu komunikovať a takto sa spriateliť. Na svojom profile si môžu používatelia najmä viesť denník, uviesť svoje záujmy a preferencie, ukázať svojich priateľov, zverejniť osobné fotografie alebo úryvky z videonahrávok.

18 SABAM sa však domnieval, že sociálna sieť Netlog umožňuje každému používateľovi používať prostredníctvom svojho profilu hudobné a audiovizuálne diela z repertoáru SABAM tým, že tieto diela sú sprístupnené verejnosti takým spôsobom, že ostatní užívatelia uvedenej sociálnej siete k nim môžu mať prístup bez povolenia zväzu SABAM a bez toho, aby za to Netlog poskytla akúkoľvek odmenu.

19 Vo februári 2009 sa SABAM obrátil na Netlog s cieľom uzavrieť dohodu o poskytovaní odmeny Netlog za používanie repertoáru SABAM.

20 Listom z 2. júna 2009 SABAM vyzval Netlog, aby sa zaviazala, že okamžite upustí od nepovoleného sprístupňovania hudobných a audiovizuálnych diel z jeho repertoáru verejnosti a v budúcnosti sa zdrží tohto konania.

21 Dňa 23. júna 2009 SABAM požiadal, aby predseda Rechtbank van eerste aanleg te Brussel predvolal Netlog v rámci konania o žalobe na zdržanie sa konania podľa článku 87 ods. 1 zákona z 30. júna 1994 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, a navrhoval najmä, aby bolo Netlog uložené okamžite upustiť od nepovoleného sprístupňovania akéhokoľvek hudobného alebo audiovizuálneho diela z repertoáru zväzu SABAM pod hrozbou pokuty vo výške 1 000 eur za každý deň omeškania.

22 V tejto súvislosti Netlog uviedla, že vyhovenie žalobe SABAM by mohlo znamenať uloženie všeobecnej monitorovacej povinnosti, čo článok 21 ods. 1 zákona z 11. marca 2003 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti, ktorým je do vnútroštátneho právneho poriadku prebratý článok 15 ods. 1 smernice 2000/31, zakazuje.

23 Okrem toho sa Netlog domnieva, a to bez toho, aby to SABAM poprel, že vyhovenie žalobe proti nej by mohlo viesť k uloženiu povinnosti zaviesť vo vzťahu k všetkým klientom *in abstracto* a preventívne, na jej vlastné náklady a bez časového obmedzenia systém filtrovania väčšiny informácií uložených na jej serveroch s cieľom identifikovať elektronické súbory, ktoré obsahujú hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne diela, o ktorých SABAM tvrdí, že k nim má práva, a následne zablokovať ich výmenu.

24 Zavedenie takéhoto filtrovacieho systému by pravdepodobne viedlo k nevyhnutnému spracovaniu osobných údajov, ktoré musí byť v súlade s ustanoveniami práva Únie o ochrane osobných údajov a dôvernosti komunikácie.

25 Za týchto okolností Rechtbank van eerste aanleg te Brussel rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Umožňujú smernice 2001/29 a 2004/48 v spojení so smernicami 95/46, 2000/31 a 2002/58, vykladané najmä z hľadiska článkov 8 a 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

[podpísaného v Ríme 4. novembra 1950], členským štátom oprávniť vnútroštátny súd, ktorý má rozhodnúť v spore vo veci samej, aby na základe jediného zákonného ustanovenia, podľa ktorého , [vnútroštátny súd] tiež môže uložiť sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie osoby na porušovanie autorského práva alebo práva súvisiaceho s autorským právom, povinnosť upustiť od protiprávneho konania', uložil poskytovateľovi hostingových služieb povinnosť zaviesť vo vzťahu k všetkým svojim klientom *in abstracto* a preventívne, na vlastné náklady a bez časového obmedzenia systém filtrovania väčšiny informácií ukladaných na jeho serveroch s cieľom identifikovať elektronické súbory, ktoré obsahujú hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne diela, o ktorých SABAM tvrdí, že k nim má práva, a následne zablokovať ich výmenu?"

O prejudiciálnej otázke

26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate snaží zistiť, či smernice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58 posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu vnútroštátnym súdom, ktorý by poskytovateľovi hostingových služieb ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania

— informácií ukladaných na jeho serveroch používateľmi jeho služieb,

— ktorý sa bude uplatňovať bez rozdielu na všetkých jeho používateľov,

— preventívne,

— výlučne na jeho náklady a

— bez časového obmedzenia,

spôsobilý identifikovať elektronické súbory obsahujúce hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne dielo, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že k nemu má práva duševného vlastníctva, s cieľom blokovať sprístupnenie uvedených súborov, ktorých výmena porušuje autorské právo, verejnosti (ďalej len „sporný systém filtrovania").

27 V tejto súvislosti je, po prvé, nesporné, že v prípade takého prevádzkovateľa internetovej platformy sociálnej siete, ako je Netlog, ktorý ukladá na svojich serveroch informácie poskytnuté používateľmi tejto platformy týkajúce sa ich profilu, ide o poskytovateľa hostingových služieb v zmysle článku 14 smernice 2000/31.

28 Ďalej treba pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 3 smernice 2001/29 a článku 11 tretej vety smernice 2004/48 môžu nositelia práv duševného vlastníctva navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti prevádzkovateľom internetovej platformy sociálnych sietí, ako je Netlog, ktorí konajú ako sprostredkovatelia v zmysle uvedených ustanovení, keďže ich služby môžu byť využívané používateľmi takých platforiem na porušovanie práv duševného vlastníctva.

29 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právomoc priznaná vnútroštátnym súdom v súlade s týmito ustanoveniami musí týmto súdom umožniť nariadiť uvedeným sprostredkovateľom prijať opatrenia, ktorých cieľom je nielen ukončiť porušovanie práv duševného vlastníctva, ku ktorému dochádza prostredníctvom ich služieb informačnej spoločnosti, ale aj zabrániť novým porušeniam (pozri rozsudok z 24. novembra 2011, Scarlet Extended, C-70/10, Zb. s. I-11959, bod 31).

30 Napokon z tej istej judikatúry vyplýva, že spôsoby vydávania súdnych príkazov, ktoré musia členské štáty stanoviť na základe uvedeného článku 8 ods. 3 a článku 11 tretej vety, ako sú spôsoby týkajúce sa podmienok, ktoré treba splniť, a postupu, ktorým sa treba riadiť, upravuje vnútroštátne právo (pozri rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 32).

31 Z toho vyplýva, že pravidlá stanovené členskými štátmi, rovnako ako ich uplatnenie vnútroštátnymi súdmi musia tiež dodržiavať obmedzenia vyplývajúce zo smerníc 2001/29 a 2004/48, ako aj z prameňov práva, na ktoré tieto smernice odkazujú (pozri rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 33).

32 V súlade s odôvodnením č. 16 smernice 2001/29 a článkom 2 ods. 3 písm. a) smernice 2004/48 sa teda uvedené pravidlá musia uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice 2000/31, konkrétne články 12 až 15 tejto smernice (pozri rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 34).

33 V dôsledku toho tieto isté pravidlá musia najmä rešpektovať článok 15 ods. 1 smernice 2000/31, ktorý zakazuje vnútroštátnym orgánom prijať opatrenia, ktoré by ukladali poskytovateľovi hostingových služieb povinnosť vykonávať všeobecné monitorovanie informácií, ktoré ukladá (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 35).

34 V tomto ohľade Súdny dvor už rozhodol, že takýto zákaz sa vzťahuje najmä na vnútroštátne opatrenia, ktoré ukladajú poskytovateľovi – sprostredkovateľovi, ako je poskytovateľ hostingových služieb povinnosť vykonávať aktívne monitorovanie všetkých údajov každého z jeho zákazníkov, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva. Okrem toho takáto povinnosť všeobecného monitorovania je nezlučiteľná s článkom 3 smernice 2004/48, v ktorom sa uvádza, že opatrenia stanovené touto smernicou musia byť spravodlivé a primerané a nemôžu byť nadmerne nákladné (pozri rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 36).

35 Za týchto podmienok je potrebné preskúmať, či súdny príkaz dotknutý vo veci samej, ktorý poskytovateľovi hostingových služieb ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, mu zároveň ukladá povinnosť aktívneho monitorovania všetkých údajov každého z používateľov jeho služieb, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva.

36 V tomto ohľade je nesporné, že zavedenie tohto systému filtrovania by predpokladalo:

— v prvom rade, že poskytovateľ hostingových služieb identifikuje v rámci všetkých súborov uložených na jeho serveroch všetkými používateľmi jeho služieb súbory, ktoré môžu obsahovať diela, ku ktorým majú práva nositelia práv duševného vlastníctva,

— ďalej, že určí, ktoré z týchto súborov sú uložené a sprístupnené verejnosti protiprávne, a

— napokon, že pristúpi k blokovaniu sprístupnenia súborov, ktoré považuje za protiprávne.

37 Takéto preventívne monitorovanie by vyžadovalo aktívne sledovanie súborov uložených používateľmi v sieti poskytovateľa hostingových služieb a vzťahovalo by sa tak na skoro všetky takto uložené informácie, ako aj každého používateľa služieb tohto poskytovateľa (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 39).

38 Vzhľadom na predchádzajúce je opodstatnené konštatovať, že súdny príkaz, ktorý poskytovateľovi hostingových služieb ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, by mu zároveň ukladal povinnosť aktívne monitorovať skoro všetky údaje každého z používateľov jeho služieb, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva. Z toho vyplýva, že takýto súdny príkaz by uvedenému poskytovateľovi hostingových služieb ukladal povinnosť všeobecného monitorovania, ktorú článok 15 ods. 1 smernice 2000/31 zakazuje (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 40).

39 Na účely posúdenia súladu tohto súdneho príkazu s právom Únie treba okrem toho zohľadniť požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv, ako sú práva uvedené vnútroštátnym súdom.

40 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že cieľom súdneho príkazu dotknutého vo veci samej je zabezpečiť ochranu autorských práv, ktoré sú súčasťou práva duševného vlastníctva a ktoré môžu byť porušené povahou a obsahom určitých informácií uložených a sprístupnených verejnosti prostredníctvom služby poskytnutej poskytovateľom hostingových služieb.

41 Ochrana práva duševného vlastníctva je nesporne stanovená v článku 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Z tohto ustanovenia ani z judikatúry Súdneho dvora však nijako nevyplýva, že toto právo by bolo nedotknuteľné, a teda že by podliehalo absolútnej ochrane (rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 43).

42 Ako totiž vyplýva z bodov 62 až 68 rozsudku z 29. januára 2008, Promusicae (C-275/06, Zb. s. I-271), ochrana základného práva vlastniť majetok, ktorého súčasťou sú práva duševného vlastníctva, musí byť v rovnováhe s ochranou ďalších základných práv.

43 Presnejšie, z bodu 68 uvedeného rozsudku vyplýva, že je úlohou vnútroštátnych orgánov a súdov, aby v rámci opatrení prijatých na ochranu nositeľov autorských práv zabezpečili náležitú rovnováhu medzi ochranou tohto práva a ochranou základných práv osôb, ktorých sa tieto opatrenia týkajú.

44 Za okolností, akými sú okolnosti vo veci samej, musia teda vnútroštátne orgány a súdy najmä zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi ochranou práva duševného vlastníctva, ktorá je priznaná nositeľom autorského práva, a ochranou slobody podnikania, ktorá je subjektom, ako sú poskytovatelia hostingových služieb, priznaná na základe článku 16 Charty (pozri rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 46).

45 V predmetnej veci však súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania zahŕňa, v záujme týchto nositeľov, monitorovanie všetkých informácií uložených u príslušného poskytovateľa hostingových služieb alebo ich významnej časti, pričom toto monitorovanie je okrem toho časovo neobmedzené, týka sa každého budúceho porušenia a predpokladá povinnosť chrániť nielen existujúce diela, ale aj budúce diela, ktoré v čase zavedenia uvedeného systému ešte neboli vytvorené.

46 Takýto súdny príkaz by teda predstavoval jednoznačné porušenie slobody podnikania poskytovateľa hostingových služieb, pretože by mu ukladal povinnosť na vlastné náklady zaviesť komplexný, finančne nákladný a časovo neobmedzený systém informačných technológií, čo by bolo v rozpore s podmienkami stanovenými v článku 3 ods. 1 smernice 2004/48, ktorý vyžaduje, aby opatrenia na zabezpečenie dodržiavania práv duševného vlastníctva neboli zbytočne zložité alebo nákladné (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 48).

47 Za týchto podmienok je opodstatnené konštatovať, že súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania musí byť považovaný za príkaz nerešpektujúci požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi ochranou práva duševného vlastníctva, ktorá je priznaná nositeľom autorského práva, na jednej strane a ochranou slobody podnikania, ktorá je priznaná subjektom, ako sú poskytovatelia hostingových služieb, na druhej strane (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 49).

48 Navyše účinky uvedeného súdneho príkazu by sa neobmedzovali len na poskytovateľov hostingových služieb, keďže sporný systém filtrovania by mohol tiež porušovať základné práva používateľov služieb tohto poskytovateľa, konkrétne ich právo na ochranu osobných údajov, ako aj ich slobodu prijímať a rozširovať informácie, ktoré sú chránené v článkoch 8 a 11 Charty.

49 Na jednej strane súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania zahŕňa identifikáciu, systematickú analýzu a spracovanie informácií týkajúcich sa profilov vytvorených na sociálnej sieti používateľmi tejto siete, pričom tieto informácie predstavujú chránené osobné údaje, pretože v zásade umožňujú identifikáciu uvedených používateľov (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 51).

50 Na druhej strane by uvedený súdny príkaz mohol ohroziť informačnú slobodu, lebo daný systém by mohol nedostatočne rozlišovať medzi protiprávnym a oprávneným obsahom tak, že jeho používanie by mohlo viesť k zablokovaniu komunikácie s oprávneným obsahom. Je totiž nesporné, že odpoveď na otázku oprávnenosti prenosu závisí aj od uplatnenia právnych výnimiek z autorského práva, ktoré sú v jednotlivých členských štátoch odlišné. Okrem toho v niektorých členských štátoch môžu byť určité diela verejne prístupné alebo môžu byť dotknutými autormi bezodplatne uverejnené (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 52).

51 V dôsledku toho treba konštatovať, že uvedený vnútroštátny súd by vydaním súdneho príkazu, ktorým sa poskytovateľovi hostingových služieb ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, nerešpektoval požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi právom duševného vlastníctva na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane (pozri analogicky rozsudok Scarlet Extended, už citovaný, bod 53).

52 S ohľadom na uvedené treba na položenú otázku odpovedať, že smernice 2000/31, 2001/29 a 2004/48 posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu, ktorý by poskytovateľovi hostingových služieb ukladal povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov

Súdny dvor (tretia komora)

rozhodol takto:

— **Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode),**

— **smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a**

— **smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva,**

posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu vnútroštátnym súdom, ktorý by poskytovateľovi hostingových služieb ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania:

— **informácií uložených na jeho serveroch používateľmi jeho služieb,**

— **ktorý sa bude uplatňovať bez rozdielu na všetkých jeho používateľov,**

— **preventívne,**

— **výlučne na jeho náklady a**

— **bez časového obmedzenia,**

spôsobilý identifikovať elektronické súbory obsahujúce hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne diela, o ktorých navrhovateľ tvrdí, že k nim má práva duševného vlastníctva, s cieľom blokovať sprístupnenie uvedených súborov, ktorých výmena porušuje autorské právo, verejnosti.

Podpisy